בס"ד

שובו בנים

מוסדות ברסלב שובו בנים – נחמת ציון
בנשיאות הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

גליון קע"ט
פרשת נשא – חג השבועות
ו' סיון תשפ"ו

דברות קודש
מאת מורינו הרב שליט"א

לשמוע את הקולות

"וּבָאוּ כֻלָּם בִּבְרִית יַחַד"

בחג השבועות הרב'ה הלך בבוקר למקווה, והוא שמע את כל עשרת הדברות! והקולות! הוא היה בטוח שכולם שומעים את עשרת הדברות, והקולות, הברקים והרעמים של מתן תורה. הוא שאל את המלווה שלו בכל פעם: אתה שומע את הקולות? מה, אתה לא שומע?! איך אפשר לא לשמוע? הנה! עשרת הדברות! קולות! ברקים! אתה לא שומע? הרב'ה היה בכזו שפלות, בכזו ענווה, שהוא פחות מכל יהודי, שהוא יותר גרוע מכל יהודי בעולם! אם הוא שומע את הקולות של מתן תורה, בוודאי כולם שומעים!

כלים למתן תורה

צריך להכין כלים למתן תורה- אדם צריך להכין את עצמו להשיג חכמה עילאה, חכמה תתאה, עדן עילאה, עדן תתאה, שהוא יתחיל להבין את הגמרא הקדושה, ויזכה לדעת שחוץ מהגמרא, ומהתורה וספרי הקודש, הוא לא ידע כלום בעולם.

הצלחה בלימוד הוא על ידי התנתקות מהבלי העולם. צריך לא לדעת שום דבר בעולם הזה.

אוזן ששמעה את עשרת הדברות בהר סיני, אוזן שהולכת לשמוע בחג השבועות את עשרת הדברות, אוזן ששומעת "אנכי ה' אלוקיך... אשר הוצאתיך מבית עבדים", הולכת להיות עבד עבדים?! הולכת לשמוע רדיו, לשמוע מה קורה בעיתונים?

אדם לא צריך לדעת בעולם כלום חוץ מהתורה, מהגמרא, מספרי הקודש. כל הצדיקים הגדולים לא הוציאו את הראש מהגמרא! לא הרימו את הראש מהלימוד! לא התיישרו ולא הזדקפו אף פעם! זה הנעשה ונשמע!! זה מתן תורה!! שחוץ מהגמרא ומהתורה הקדושה לא מעניין אותי שום דבר.

לזכות לבנים תלמידי חכמים

איך זוכים לבנים תלמידי חכמים? אומרת הגמרא בנדרים: "מפני מה תלמידי חכמים אין בניהם תלמידי חכמים?... כי לא ברכו בתורה תחילה".

אדם הולך ללמוד תורה, הוא אומר: מה יש... למה לא ללמוד תורה?! הרי זה כיף! מה אני מפסיד? הרי נותנים לי 500 דולר! בכולל מה יכול לקרות?! מה הפסדתי? גם הרווחתי 500 דולר, גם למדתי קצת, גם העברתי את הזמן, מה רע בזה?! מה, אני אלך עכשיו לעבוד באיזה נגריה, באיזה דפוס?

מכאלה מחשבות וכוונות לא יצא שום דבר! כי אדם צריך ללמוד תורה עם כוונה, בדחילו ורחימו, לשם שמים, להאמין שבכל אות ואות שהוא אומר הוא מזעזע נשמות! ואנשים מתעוררים וחוזרים בתשובה..

להאיר בשורש הנשמות

הרבי אומר בתורה יד': מפני מה תלמידי חכמים אין בניהם תלמידי חכמים? "מפני שלא ברכו בתורה תחילה. שצריך כל אדם, ובפרט תלמיד חכם, לברך ולהאיר בלימוד תורתו בשורש הנשמות, כי שם שורשנו נמצא... אבל כשאין מאיר ומברך את התחילה על ידי לימודו... מפני זה לא יהיה בנו תלמיד חכם".

אדם צריך לדעת שכל האותיות שהוא אומר הם כנגד נשמות! ובלימודו הוא צריך להאיר בשורש הנשמות, ואת זה הוא חייב לכוון בלימוד התורה!

לפני שהוא פותח את הגמרא, את השולחן ערוך, את היורה דעה, הוא חייב להגיד: "אני מכוון שעל ידי כל אות ואות שאני יוציא עכשיו מהפה שלי, אותם האותיות, אותה האות שאני יגיד, תלך לאותה נשמה שקשורה לאותה אות, ותעורר אותה בתשובה, אותה הנשמה שקשורה לאותה האות תקבל התנוצצות" וזה נקרא שהוא מברך בתורה תחילה, שהוא מכוון בלימודו לברך ולהאיר בכל הנשמות.

לימוד התורה מעורר את נשמות ישראל

אם אדם יזכה לשמוע בקול הצדיקים ולהאמין בחכמים שאומרים שעל ידי כל אות ואות אנשים חוזרים בתשובה, והוא ילמד תורה לא כי זה כיף, לא כי אין מה לעשות, לא כי זה במקום לעבוד, לא כי זה להעביר את הזמן, לא כי הוא חרדי וחייב ללמוד תורה, לא כי הוא עם פיאות וזקן וזה דבר מכובד – היום אדם דתי הוא יותר מכובד מאדם חופשי, זה המצב היום בגשמיות – אלא באמת הוא ילמד תורה לשם שמים, לעורר את שורשי הנשמות.

הלימוד צריך להיות בדחילו ורחימו. על ידי כל אות הוא יעורר נשמות נידחות ואבודות, על ידי כל אות הוא ממש ימשיך נשמה חדשה לאותם הנשמות האבודות ויחזיר אותם בתשובה.

להמשיך נשמה חדשה

מדוע החופשיים לא שומרים שבת? כי אין לו נשמה?? הוא עכשיו חי כמו גוי! הוא חי כמו בהמה! כמו כבש! תגיד לו לשמור שבת, הוא לא מבין מה אתה מדבר אליו! הוא לא מבין מה אתה רוצה ממנו!

הוא איבד את הנשמה! מרוב פגמי הברית הוא איבד את הנשמה! ועכשיו אנחנו צריכים להמשיך לו נשמה חדשה, וזה עושים על ידי שאנחנו מכוונים בלימוד התורה שכל אות ואות שאנחנו אומרים תלך ותאיר באותה הנשמה האבודה שקשורה לאותה האות, ותעורר אותה בתשובה.

וזה אומר רבינו: מפני מה תלמידי חכמים אין בניהם תלמידי חכמים? כי לא ברכו בתורה תחילה! כי הם לא מכוונים! הם לא מכוונים להאיר בשורשי הנשמות! הם לא לומדים בדחילו ורחימו! הם לא מאמינים שעל ידי כל אות הם מזעזעים נשמות! הם לא מאמינים שעל ידי כל אות שהם אומרים אנשים עכשיו מתעוררים וחוזרים בתשובה!

ולכן העונש הוא מאוד גדול: "אין בניהם תלמידי חכמים", הם מקבלים ילדים שלא רוצים ללמוד, לא רוצים להתפלל, לא רוצים ללכת לחיידר, לא רוצים ללכת לישיבה, בורחים מהישיבה! מעבירים את הזמן.

לכוון באותיות התורה

איך ממשיכים לילדים נשמה זכה ובהירה? ולהיפך, זה שמכוון באותיות התורה, זה שמכוון להאיר בשורשי הנשמות, הוא וודאי זוכה להמשיך נשמה זכה ובהירה לבנו. זה מידה כנגד מידה!

כמו שהוא כיוון באותיות התורה להמשיך נשמה לכל הרשעים, לכל הנשמות האבודות, ה' נותן לו מתנה, נשמה בהירה וזכה לבנו, שרק תרצה ללמוד, שרק תרצה לקום מוקדם בבוקר, ועוד תקום לפני האבא!

האבא יקום בחמש בבוקר, הנשמה הזאת תקום בשלוש בבוקר! בנו יקבל נשמה זכה ובהירה שנמשכת רק לקדושה.

סיפור לפרשה

כח הקבלה

"כִּי יַפְלֵא לְנֹדֶר נֶדֶר" (במדבר ו',ב')

חצות ליל. העיירה קיבליטש שקועה בשלג. ר' לוי יצחק בנדר — אברך צעיר עדיין — יוצא מבית חמיו, רבי אהרן קיבליטשער, ופונה לעבודת ה'. דרכו קבועה: קודם טבילה במקווה, ורק אחר כך תיקון חצות. אלא שהלילה הזה הדבר נראה כמעט בלתי אפשרי — המקווה שבעיירה הזנוח ממילא, נפל קורבן למזג האוויר; הגג התמוטט, והשלג הצטבר בפנים עד גובה רב.

הוא צועד בתוך הסופה, והלב מהסס. האם בכלל יגיע למקווה במזג אוויר כזה? וגם אם יגיע — האם יהיה אפשר לטבול? בעודו שוקע בכפור ובשלג, הוא חולף על פני ביתו של רבי יעקב ישעיה, סבה של רעייתו. ר' לוי יצחק נהג להיכנס אליו לעתים קרובות ולשתות בצמא מדבריו המחיים את הנפש. עכשיו, כשהסערה משתוללת בחוץ, הוא רואה אור בוקע מן החלון, הוא מפנה את צעדיו פנימה. הסבא מקבל אותו בשמחה, לא שואל כלל מה הביא אותו בשעה כזו, ופשוט פותח ומספר מעשה:

פעם, בימי אלול, הזדמן אליו אורח שמשך את תשומת לבו. לבושו היה כשל עני מרוד שאין פרוטה בכיסו, ובכל זאת הקפיד לרדת למקווה מדי יום, חרף הסכום הגבוה שנדרש לשלם לבלן. רבי ישעיה, שראה את ההקפדה העיקשת הזו, התפעל מאוד ושאל את האיש מניין באה לו דבקות כזו. ענה לו אותו יהודי מופלא: "פעם הייתי עשיר, בעל נכסים רבים. יום אחד חליתי באחת מרגליי. המצב הלך והחמיר, נמק התחיל להתפשט, וחיי נהפכו לייסורים נוראים, רחמנא ליצלן. בעיירה שלי לא היה רופא שידע לעזור לי, ולכן החלטתי לנסוע לווינה לרופאים.

"אספתי סכום כסף שיספיק לרופא מומחה, לטיפולים ולשאר ההוצאות, ויצאתי לדרך. אבל הנסיעה הקשה רק החמירה את מצבי — הרגל החולה ניזוקה עוד יותר, התנפחה, וגרמה לי ייסורים. "כשהגעתי סוף סוף לווינה וביקשתי תור אצל רופא מומחה, קבעו לי דווקא ליום שבת קודש. לא הייתה לי ברירה, והסכמתי — שהרי זה פיקוח נפש. נכנסתי אל הרופא כשאני מדדה על רגל אחת, וכבר במבט הראשון הוא פסק: צריך לקטוע את הרגל מיד, החיים בסכנה ממשית! אבל אני לא הסכמתי לניתוח ביום שבת קודש, וגם רציתי לפחות יום אחד כדי להתיישב בדעתי. הרופא כעס מאוד, והזהיר אותי שהריקבון עלול להתפשט, ושייתכן שמחר כבר לא יהיה את מי לנתח... אבל אני עמדתי על שלי בתוקף. חזרתי הביתה וסבלתי ייסורים נוראים, עד שכמעט יצאתי מדעתי."

"השבת עברה עליי בייסורים איומים. ביום ראשון בבוקר מיהרתי אל הרופא. בדרך עברתי ליד מקווה, ופתאום עלתה בי מחשבה: עוד מעט קוטעים לי את הרגל — הבה אטבול איתה עוד פעם אחת לפני שאיפרד ממנה לעולם... וכך עשיתי. בתוך ייסורים נוראים ירדתי למקווה וטבלתי. כשיצאתי מן המים הרגשתי מיד הקלה ברגל המיוסרת, ולכן החלטתי לדחות את הביקור אצל הרופא.

"גם למחרת טבלתי במקווה במסירות נפש. שוב הרגשתי הקלה, ושוב דחיתי את הביקור ליום הבא. כך עברו עליי ימים ושבועות — בכל יום הקפדתי לטבול, ובכל יום דחיתי את הרופא למחרתו, עד שהרגל החלימה לגמרי... "מאז," סיים ההלך את סיפורו המופלא, "אני מקפיד לטבול במקווה בכל יום, בלי שום פשרות."

ר' לוי יצחק, ששמע את כל הסיפור הזה מפי סבו, הבין שמן השמים רמזו לו מה עליו לעשות, מיהר וטבל במקווה הקפוא, ושנים רבות לאחר מכן עוד היה חוזר ומספר את המעשה הזה.

שו"ת לשולחן שבת

ריבית בהסתרה

הלכות המצויות בהלכות ריבית

שאלה: יוסי קנה שני ארטיקים במכולת במחיר שקל וחצי כל אחד. פגש אותו חברו דוד, וביקש ממנו ארטיק אחד, ואמר לו שבתמורה יחזיר לו ארטיק למחרת, כאשר שניהם יסעו לים. למחרת, כשהגיעו לים, הביא עמו דוד ארטיקים במיכל שומר קור, ורצה לתת ליוסי ארטיק כנגד מה שקיבל ממנו אתמול. אמר להם שלמה חברם כי נראה לו שזו ריבית, כיון שארטיק בחוף היום עולה 4 שקלים. התפלא יוסי ושאל: "למה זו ריבית? הרי נתתי ארטיק וקיבלתי ארטיק, ללא כל תוספת?". הוסיף דוד ואמר: "ודאי שזו לא ריבית, כי לא קניתי את הארטיק הזה כאן בחוף הים, אלא בחנות ליד הבית, ששם זה עולה שקל וחצי, והבאתי את זה לכאן". הצדק עם מי?

תשובה: הדבר אסור משום ריבית [כמבואר בספר התשובות בהלכות ריבית מהגר"פ וינד שליט"א (ח"א סימן ש"א)]. והטעם, משום שכל מקום נדון לפי המחיר שנוהג בו. דוד לווה את הארטיק בעיר, ששם המחיר הוא שקל וחצי, ויוצא שלווה שקל וחצי. ואילו כשהוא מחזיר, הוא מחזיר אותו בחוף הים, ששם המחיר הוא 4 שקלים. יוצא שהוא מחזיר 4 שקלים תמורת שקל וחצי שלווה. ולא משנה בכמה הוא קנה את הארטיק, אלא כמה המחיר שלו כאן בחוף הים. (הרה"ג רבי מרדכי הלוי שוורצבורד שליט"א, מורה הוראה 'נאות שמחה' – מודיעין עילית, הפותח בכל יום).

אולם הדיין הרה"ג יעקב רייסנר שליט"א השיב: דלכאורה יש להתיר, בגלל שהרי סאה בסאה מותר ביצא השער, גם אם בשעת הפירעון התייקר. ומה זה משנה אם היוקר הוא במקום או בזמן? אמנם יש לדון לאסור מצד אחר, אפילו אם תוספת במחיר, בגלל טובת ההנאה שיש לו קרטיב בים, וכמו שאסור ללווה לעשות טובה למלווה ולטרוח ללכת לשלם את חובו בהלוואה. אבל אם כשהוא מחזיר לו בים זה בגלל שהוא פגש אותו שם וזה הזדמנות להחזיר לו ולא לטרוח לחפש אחריו בעיר, ובכלל לא בגלל שבים זה יותר נחוץ ונחמד לאכול קרטיב, בכה"ג איני מבין מדוע לאסור.

שאלה: ראובן הוצרך למאה אלף ש"ח, וידע שיש לחבירו שמעון סכום זה להלוות לו, ופנה אל שמעון האם יוכל להלוות לו סכום זה. שמעון השיב לו שבעוד כמה ימים יגיד לו תשובה. החליט שמעון שהוא יאמר לראובן: השגתי לך את הסכום שאתה מבקש מכמה אנשים וגמחי"ם, וכך יוכל שמעון בנעימות לבקש את הסכום בחזרה בזמן הפרעון, בטענה שצריך להחזיר ההלוואות, כאילו זה לא כסף שלו, וראובן לא יוכל לדחות את הפרעון, וכך יקבל שמעון את כספו בחזרה בזמן. למעשה, הלווה שמעון שילם את כל הסכום מכספו, רק אמר לראובן שזה מחברים וגמחי"ם, ועליו להשיב בזמן שסוכם. ראובן, מרוב התפעלות על המסירות ששמעון השיג לו הלוואות על כל הסכום, הלך וקנה מתנה יקרה לשמעון, שלמעשה הוא המלוה האמיתי מכספו. שואל שמעון המלווה האם מותר לו להשתמש עם המתנה היקרה, כי הוא יודע את האמת שהוא מלוה ויש כאן ריבית

תשובה: איני רואה עצה לזה זה ממש טעות במתנה ולא רק גניבת דעת.

נקודת אור

לדפואת: מודינו הרב אליעזר בן עטיא שליט"א • הרב שמשון בן אסתר שליט"א • הרב אליהו נחמן בן סדה מרים גיטל שליט"א
לע"נ: הרב משה בן מרדכי צנעני זצ"ל • הרב אברהם בן נוריאל הנגיה זצ"ל

חנוך לנער

לרדת למטה

מאת: הרה"ג פנחס ברייער שליט"א מחבר ספר 'לגדל' על חינוך ילדים

לא משנה אם אתם גרים בעיר גדולה או ביישוב קטן, לא משנה אם יש לכם בית מוקף חצר או חדר מדרגות מרובה שכנים – בכל מקרה רוצים הילדים שלכם לרדת "למטה", ללכת לחברים. הבת רוצה להישאר אצל חברה ללמוד למבחן עד עשר, הבנים טוענים שבקושי חזרו מהמתמידים וכבר צריכים לעלות, מה גם ש"כוווולם" עוד משחקים, ורק אצלנו בבית צריכים לעלות מוקדם... מנגינות מוכרות בכל בית יהודי... השאלה: מה עושים?! מה המינון?! ננסה ללבן את העניין מיסודו.

ברור לכולנו שביתנו – מבצרנו. בבית אנחנו שולטים על מה שקורה, פחות או יותר, יודעים מה הילדים עושים, עם מי הם מדברים (גם בטלפון), עם מי הם משחקים.

כשהילדים נמצאים בבתי החינוך, אנחנו מרגישים רגועים יותר. אנחנו מכירים את החברים, את ההורים, את המחנכים, ומקווים שילדינו נמצאים תמיד בצד של הטובים. זאת, על אף שבכל מקום צריך תפילה וסייעתא דשמיא, כי גם בתיבת נח הייתה קומה של אשפה, ובכל ארמון יש מחסן; אבל בסך הכול המקום מוגן.

האתגר הוא בין לבין; בחצר, ברחוב, בשטיבלעך. שם נמצאים כל מיני טיפוסים, חלקם מסכנים וחלקם מסוכנים, ודי למבין. בעולם הדיגיטאלי שלנו עלול ילד להיחשף, בדקות ספורות, למושגים שאין דרך להוציאם מליבו, ה"י. ילד עלול לסגל לעצמו השקפת עולם או סגנון דיבור דווקא משעות השוטטות למטה. אדם מן היישוב לא יפזר את כספו בראש חוצות; הוא ישמור עליו בכספת או בארנק. בכל זאת, מדובר באוצר.

למה, אם כן, לפעמים אנו רואים ילדים מתגלגלים בראש חוצות בשעות לא שעות? האם מישהו מעלה בדעתו מה עלול לקרות בזמננו לילד המסתובב בשעות אחר הצהריים של שבת קודש ברחוב?!...

האם מישהו בדק אילו טיפוסים מסתובבים שם?...

האם ההורים יודעים מה הילד שלהם רואה בשעות הפקרות אלו? האם מישהו חולם למה הוא נחשף?!...

האם הייתם משאירים טבעת יהלום או פנקס שיקים פתוח ברחוב בשעות אלו?! ודאי שלא!...

אם כן, לא תהא כוהנת כפונדקאית. ניתן לילדינו יחס לפחות כפי שהיינו נותנים לסכום כסף מכובד. נשמור עליהם מכל משמר, לא נפקיר אותם. (וקראת לשבת עונג)

יומא דהילולא

הושע בן בארי הנביא – ז' סיון

הושע הנביא, משבט ראובן, היה בנו של נביא ונשא לאישה את בתו של דבליים. הוא התנבא במשך כ־40 שנה, מסוף ימי עוזיה ועד תחילת ימי יחזקיה, בדורם של ישעיה, עמוס ומיכה. חז"ל אמרו כי היה הגדול שבהם, וכשם שראובן היה בכור השבטים, כך הושע היה "בכור לנביאים". עוד אמרו: "אתה פתחת בתשובה תחילה – חייך שבן בנך פותח בתשובה", שנאמר: "לכו ונשובה אל ה'".

סגולה ידועה היא להקדיש סעודה לעניים ביום שלישי בשבוע לעילוי נשמתו של הושע בן בארי. ספר הושע נערך על ידי אנשי כנסת הגדולה ונסדר בראש תרי עשר. במדרש מובא כי בארי, אביו, היה אף הוא נביא, אך מפאת מיעוט נבואותיו לא נכללו דבריו בספר בפני עצמו, אלא הובאו בתוך ספר ישעיה.

הושע היה נביא לעשרת השבטים בטרם גלו מעל אדמתם, אך הזכיר בדרך אגב גם את מלכות יהודה, ואינו מזכיר את שמה של ירושלים. בכל דבריו נמצאות התוכחה והנחמה משמשות בערבוביה, זו לעומת זו. הוא הוכיח את ישראל בדברים קשים: "כי אתם לא עמי ואנכי לא אהיה לכם", אך גם ניחם: "והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם, יאמר להם בני קל חי".

סיפורי ישועות

מוקד הישועות שעל ידי המוסדות הקדושים

כשכאבים ברגליים התחילו, לא ייחסתי להם חשיבות. הייתי בטוח שזה משהו קטן שיעבור תוך יום־יומיים, אבל זה לא קרה.

הכאבים רק החמירו, ולבסוף התברר שמדובר בזיהום חריף. ניסיתי לקחת תרופות, ביקרתי אצל רופאים, אבל שום דבר לא עזר. יותר מחודשיים הסתובבתי כך, סובל ולא רואה סוף באופק.

ואז קיבלתי החלטה, לתרום למוסדות הקדושים. והפלא? לא אחר מלהגיע. כמו שעות אחרי התרומה נפגשתי במקרה בחבר שסיפר לי על רופא שמתמחה בדיוק בזה.

קבעתי תור, והרופא נתן לי טיפול מתאים, ותוך ימים ספורים כל הכאבים נעלמו!.

'פדיון נפש המסוגל לכל הישועות ברוחניות וגשמיות'
זקוק לישועה? דיווג? פרנסה? הצלחה? זרע של קיימא? רפואה?
חייג: 037.148.148 שלוחה 2

מהנעשה והנשמע

נחמת ציון – במוסדותינו דק' בנשיאות מורינו הרב שליט"א

וקווי השם יחליפו כח

הטיול השנתי לתלמידי כיתות ב' ג' ד' בתלמוד תורה 'נחמת ציון'

ביום חמישי החולף זכו תלמידי כיתות ב', ג' ו-ד' בתלמוד תורה ברסלב 'נחמת ציון' ליום שכולו הנאה, התרעננות וחיבור לחברים ונפלאות הבריאה. בבוקרו של יום, לאחר תפילה נלהבת, יצאו השיירות לכיוון העיר אשדוד, ליום גדוש בפעילויות המשלבות 'בין אדם לחברו' עם 'מה רבו מעשיך ה'.'. התלמידים יצאו לדרך בתחושת ביטחון ושמחה. התחנה הראשונה והמרגשת הייתה בנמל אשדוד, שם עלו התלמידים לשייט חווייתי על גבי ספינה. לקול שירי אמונה,

הפליגו הילדים אל לב ים, כשהם נהנים מהרוח המאוררת וממראם המרהיב של חופי ארץ הקודש. המחזה של עשרות ילדי חמד שרים 'כי עין בעין יראו' על סיפון הספינה, היה מרטיט ומלא הוד.

לאחר מכן המשיכו התלמידים לפארק 'ים אשדוד' המפורסם. במרחבי הדשא המרווחים ובמתקני הפארק החדשניים, נתנו הילדים דרור לאנרגיות שלהם.

השעות עברו בנעימים בגיבוש חברתי מופלא, כאשר המלמדים המסורים מלווים את הילדים בכל צעד, דואגים לכל צורך ומוודאים שכל תלמיד יפיק את המרב מהיום המיוחד.

עם שקיעת החמה חזרו האוטובוסים לירושלים, נושאים בתוכם מאות תלמידים עייפים אך מרוצים, הנושאים עמם זיכרונות מתוקים של יום שכולו נחמה ושמחה, ברוח המוסדות הקדושים.

כנס חיזוק להורי תלמידי הישיבות הקדושות

כנס הורים מחזק להורי תלמידי ישיבות ברסלב 'חכמה ודעת'

ביום ד' באייר נערך כנס להורי התלמידים של ישיבת ברסלב "חכמה ודעת" הקטנה והגדולה כאחד. בשעה 5:30 בצהרים התכנסו האבות והאמהות באולם דושינסקי לשמוע דברי חיזוק כיצד מתמודדים עם פגעי הזמן ומעודדים את הבחורים היקרים להתחזק בלימוד ובעבודת ה'. את הכנס הנחה בטוב טעם מנהל הישיבה **הרה"ח ר' נחמן אדרי שליט"א** שהודה להורים על שיתוף הפעולה בחינוך ילדיהם - תלמידי הישיבה, ועל מעלת השמחה שצריך להשרות בבית. ראשון הדוברים היה המרצה **הרב חנוך דרורי שליט"א** שדיבר על הזכות שה' נתן לנו להיות הורים ועל המעלה בזה, על כך שברגע שהבחור מקבל חיות בעניינים של קדושה הוא לא מחפש חיות במקומות אחרים, ועל החובה הברורה והישרה שיש ליחס החיובי ואמונה מההורה והמורה אל הבן - והתלמיד **(אפשר לשמוע את הרצאה המאלפת בקו הישיבה 9318* שלוחה 1).**

לאחר מכן נשא דברים המחנך **הרב יהודה אשכנזי שליט"א** ששיתף את ההורים על הנושאים שהועלו בהיכנסם אל מורינו הרב שליט"א להתייעצות והכוונה בענייני הישיבה מס' ימים לפני הכנס וחיזק את ההורים לעמוד על הכללים שמורינו הרב שליט"א הנחה את הצוות וההורים כיצד לזכות לזרע ברך ה' להתנזר מכל דבר המסיח את הדעת מלימוד התורה הקדושה, ואחריות הגדולה המוטלת עלינו. אחרון הדוברים היה משגיח הישיבה גדולה **הרב דוד ארלנגר שליט"א** שדיבר על ההתעלות של הבחורים היקרים בלימודם בבית מדרשנו בעיר העתיקה ועל הזכות הגדולה של הבחורים בהגיעם בזמן מידי בוקר לתפילת שחרית ובכך משפיעים על הלימוד של כל היום, ועל אהבת התורה המיוחדת והשקידה שיש לבחורי הישיבה, ושיבח את הורים על שיתוף הפעולה.

ההורים יצאו בתחושת רוממות על הזכות שבניהם לומדים בישיבה הקרויה על שם הצדיק תחת השגחתו הפקוחה ועצותיו של מורינו הרב שליט"א וזוכים לצוות משגיחים ומג"ש יראי שמים מהשורה הראשונה שמתווים להם את דרך הלימוד ולזכות בהמשך לבנות בתים לתפארת קהילתנו הק'.

מזל טוב
מלא טבא וגדיא יאה
למורינו הרב שליט"א
להולדת הבת נין לנינו הר"ר שמעון צוקר הי"ו
להיכנס נינו הבה"ח דוד שלמה בהר"ר נחמן בהר"ר נתן רובינשטיין – לעול תורה ומצוות
יהי' שתזכו לדורות ישרים מבורכים ורוב נחת דקדושה

מזל טוב
להר"ר טל לוי הי"ו חתן
הר"ר יוסף אהבר הי"ו
להולדת הבן

להר"ר לידור עייש הי"ו
דימונה
להולדת הבן

מזל טוב
להר"ר אורל חיים בן משה הי"ו
חתן
הר"ר אהרן גבאי הי"ו
להולדת הבן

מזל טוב
להר"ר נפתלי הערץ בהר"ר
יעקב רוזמן הי"ו חתן
הר"ר דוד ביטון הי"ו
להולדת הבת

מזל טוב
להר"ר אליהו פרץ הי"ו
חתן הר"ר דוד מור הי"ו
להולדת הבת

מזל טוב
להר"ר נחמן בר"ר שלמה בק
הי"ו
חתן הר"ר ישראל רוזוב הי"ו
להולדת הבת

מזל טוב
להר"ר נפתלי בהר"ר ניסים
גואטה הי"ו
חתן הר"ר אליהו משעל ז"ל
להולדת הבת

מזל טוב
להר"ר בנימין ליברמן הי"ו
לאירוסי בנו
הבה"ח נחמן נ"ו
עם בת
הר"ר נחמן מעודד ז"ל

מזל טוב
להר"ר אהרן שוואַרץ הי"ו
לאירוסי בנו
הבה"ח שמואל נ"ו
עם בת
הר"ר אסף מורד הי"ו

מזל טוב
לחתן נפתלי הערץ בהר"ר נתן
רבינוביץ הי"ו
לנישואיו עם בת
הר"ר אסף שניצר - צור הי"ו

מזל טוב
לחתן ישראל בהר"ר מיכאל כהן
הי"ו
לנישואיו עם בת
הר"ר נחמן מינץ - פילו הי"ו